

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: X., narozený dne X.
bytem X.
zastoupený advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 831/21, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2025, č. j.: OAM-1046/ZA-ZA11-P15-2024

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2025, č. j.: OAM-1046/ZA-ZA11-P15-2024, jímž byla jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany shledána nepřipustnou podle ustanovení § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a kterým bylo řízení zastaveno podle ustanovení § 25 písm. i) téhož zákona. Nepřipustnost byla shledána v neuvedení nových skutečností ze strany žalobce, jež by byly relevantní z hlediska důvodů pro udělení mezinárodní ochrany.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce úvodem své žaloby shrnul dosavadní vývoj řízení. Uvedl, že bylo zastaveno pro nepřípustnost chybně. V druhé žádosti uplatnil zcela jinou a hlubší argumentaci, nepodává ji za účelem legalizace pobytu jako první žádost, upozornil na některé nové skutečnosti v souvislosti se svou politickou činností X. Své aktivity rozvinul až při pobytu v ČR právě v souvislosti s X., v minulosti podporoval X. Účastnil se X., což žalovanému doložil. V případě návratu mu hrozí pronásledování, ať už ve formě nucené účasti ve válce či uvěznění, neboť jednání směřující ke X. je ve vlasti kriminalizováno. Po letech pobytu v Česku si osvojil místní hodnotový systém, naopak s režimem v domovské zemi se neztotožňuje. Má za to, že z rozhodnutí nevyplývá, co si správní orgán myslí o důvodech žalobcových obav ani jak byly nyní uvedené důvody srovnány s pohnutkami první žádosti o mezinárodní ochranu.
3. Navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný rovněž nejprve krátce shrnul dosavadní průběh řízení a obsah žaloby. Popřel její oprávněnost a nesouhlasil s ní, neboť nevyšly najevo žádné nové skutečnosti ve smyslu zákona o azylu, které by odůvodňovaly opětovné vedení řízení o udělení mezinárodní ochrany; vše bylo uvedeno už v řízení o první žádosti. Žalobce si protiřekl již v úvodu nyní přezkoumávaného správního řízení, pokud nejprve tvrdil, že tu nové skutečnosti jsou, a následně opáčil, že nikoliv. Doložený seznam X. obsahuje pouze souhrn obecných informací o osobě žalobce. Z obsažených dat není možné seznat, že by měl být X., ani tento fakt nelze dovodit z X. Není zřejmé, kdo X., za jakým účelem a z jakého zdroje data shromažďuje, z ničeho neplyne, že by byl X. Navzdory X. žalobce několikrát vycestoval zpět do země původu a vrátil se bez problémů do Česka. Tvzení o politické aktivitě X. tak pominuto nebylo.
5. Odmítá tvrzení, že neprovedl srovnání uvedených důvodů s první žádostí, odkázal na s. 4 napadeného rozhodnutí. Žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti ve smyslu zákona o azylu ani žalovaný takové skutečnosti nenalezl. To se vztahuje jak k obavě z postihu X., tak z možného předvolání v rámci mobilizace. O mezinárodní ochranu žalobce poprvé požádal X. po vypuknutí války. Ze sdělení žalobce nevyplývá, jak konkrétně by se ho měla zhoršená bezpečnostní situace ve vlasti dotknout; sama o sobě pro opakovaný meritorní přezkum nepostačuje. Žalobní body jsou formulovány velmi obecně, předestřená argumentace nevyvrací závěry žalovaného. Bylo namíste správní řízení zastavit. Žalobci byl k uvedení azylově relevantních důvodů dán dostatečný prostor.
6. Navrhl, aby byla žaloba zamítnuta.

IV. Obsah správního spisu

7. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce podal žádost o mezinárodní ochranu dne 11. 8. 2024. V rámci poskytnutí údajů k žádosti dne 14. 8. 2024 uvedl, že je národnosti ruské, mluví X., má ruskou státní příslušnost, je bez vyznání, X. Děti nemá. Nikdy nebyl členem politické strany, nicméně X. Edukativně se projevoval vůči svému okolí, X. Po vypuknutí války se angažoval X. Vlast opustil dne X., do Česka poté přicestoval přes X. V ČR dříve pobýval na základě víza k dlouhodobému pobytu X. O mezinárodní ochranu žádá podruhé, protože se obává návratu do vlasti, bezpečnostní situace se tam zhoršuje, i osoby v malé míře politicky činné mají problémy. Lidé se navzájem udávají. Obává se též bezpečnostní situace, jelikož

bylo propuštěno asi padesát tisíc vězňů, kteří dostali milost. Minimálně sto lidí zemřelo po jejich návratu do Ruska z fronty. Mnoho veteránů trpí posttraumatickou stresovou poruchou. Válka přímo zasahuje na území domovského státu, Ukrajina zahájila útok na Kurskou oblast. Orgány vyhlásily evakuaci, ale nijak nepomohly. V této souvislosti se obává nové vlny mobilizace a odvedení do armády. X. Neznamená to, že by jej mohli zatknout, ale možné to je. Dále X. vybuchla továrna. Většinu důvodů uvedl již předtím, ale ty se mění v čase a přibýly další. Má obavu z návratu, žádné další motivy nepřibýly. Změnilo se to, že v ulicích je méně bezpečno, X. V okolí jeho domu ve vlasti X. vybuchla raketa. Situace se stává nebezpečnější.

8. Žalobce dne 29. 8. 2024 zaslal žalovanému e-mail s odkazy na zdroje podporující jeho tvrzení, X., video natočené X., které zobrazuje hořící rafinerii, a X. Z předloženého výpisu lze zjistit různé osobní údaje (X.) z různých let. X.
9. Součástí spisu jsou i fotokopie cestovního pasu žalobce vydaného Ministerstvem vnitra Ruské federace, platného od X. V něm je otištěno výstupní razítko X.
10. Žalovaný do spisu zanesl i rozhodnutí ze dne 5. 2. 2024, č. j.: OAM-307/ZA-ZA11-P15-2023, jímž žalobci nebyla mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu udělena. Důvodem žádosti byla legalizace pobytu, jelikož mu od X., kdy mu bylo doručeno zamítavé rozhodnutí, do podání žádosti nesvědčilo žádné pobytové oprávnění. Dalšími důvody byla obava z návratu do Ruska, kde se žalobce obává zatčení a uvěznění v souvislosti s X. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce nebyl v zemi původu pronásledován ani z toho neměl odůvodněný strach, a azyl podle § 12 zákona o azylu neudělil. Žalobce nebyl v projektech nikde uveden, jeho účast nelze prokázat a není tak možné předpokládat, že by byl ze strany orgánů domovského státu nějak poškozen. Aktivita v zahraničí poté ruské orgány nemají šanci zjistit. Žalobce navíc v řízení o správním vyhoštění uvedl, že se o mezinárodní ochranu rozhodl požádat až poté, co s ním bylo toto řízení zahájeno. K legalizaci pobytu však instituty upravené zákonem o azylu neslouží. Důvod zvláštního zřetele hodný, pro nějž by bylo možné udělit humanitární azyl podle § 14 zákona o azylu, nebyl zjištěn, žalobce je osobou v produktivním věku, schopnou zajistit si životní potřeby prací, v ČR rodinné ani jiné významné sociální vazby nemá, je zdravý. Ani doplňkovou ochranu podle § 14a zákona o azylu žalovaný neudělil, v průběhu svého pobytu v Rusku žalobce žádné problémy se státními orgány neměl, ve vlasti nebyl trestně stíhán a ani X. jej nevystavuje takovým rizikům. K bezpečnostním incidentům dochází v omezené míře. Rozpor s mezinárodními závazky v případě vycestování nebyl zjištěn. Vážná újma mu tedy nehrozí. Žalobce ani není rodinným příslušníkem osoby mezinárodní ochranu požívající ve smyslu § 13 či § 14b zákona o azylu, od níž by mohl své azylové důvody odvozovat.
11. Mezi podklady žalovaný založil i dvě zprávy o zemi původu, a sice Informaci OAMP – Ruská federace – Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 8. 7. 2024, a Informaci OAMP – Ruská federace – Situace navrátilců do Ruské federace po krátkodobém či dlouhodobém pobytu v zahraničí, Zacházení ze strany státních úřadů a monitoring sociálních sítí, ze dne 8. 7. 2024.
12. Seznámení s podklady se mělo konat dne 11. 2. 2025, o čemž byl právní zástupce žalobce vyrozuměn dne 22. 1. 2025. K správnímu úkonu se však nedostavil; o tom učinil žalovaný dne 11. 2. 2025 do spisu úřední záznam.
13. Následně vydal žalovaný napadené rozhodnutí ze dne 4. 3. 2025.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

14. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 s.ř.s., přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany a § 32 odst. 9 zákona o azylu, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
15. Soud ve věci rozhodl bez jednání ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s. Žalovaný s tímto postupem vyslovil souhlas. Žalobce se ve stanovené lhůtě nevyjádřil.
16. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu *žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřípustnou podle § 11a odst. 1.*
17. Podle ust. § 10a odst. 2 zákona o azylu *je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.*
18. Podle ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu *podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.*
19. Podle ust. § 11a odst. 2 zákona o azylu *není-li opakovaná žádost nepřípustná, ministerstvo rozhodne o udělení nebo neudělení mezinárodní ochrany, pokud není odůvodněn jiný postup.*
20. Podle ust. § 11a odst. 4 zákona o azylu *ministerstvo může z důvodů hodných zvláštního zřetele posoudit podanou opakovanou a další opakovanou žádost jako přípustnou.*“
21. Podle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu *řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná.*
22. Žalobce proti rozhodnutí vznáší následující žalobní námitky. Za prvé, ve své druhé žádosti uvedl novou a hlubší argumentaci a upozornil na nové skutečnosti, a nejsou proto dány důvody pro postup podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Za druhé, z odůvodnění rozhodnutí nevyplývá, jak žalovaný posoudil žalobcovy obavy a jaká argumentace byla uplatněna v porovnání s prvním řízením duplicitně.
23. V tomto ohledu považuje soud za důležité uvést, že v projednávané věci jde o opakovanou žádost ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu. K tomu, aby se žalovaný mohl znovu věcně zabývat opakovanou žádostí žadatele o udělení mezinárodní ochrany, je nezbytné, aby existovaly nové skutečnosti nebo zjištění, které mají určitou přidanou hodnotu a kvalitu oproti předchozí žádosti.
24. Z tohoto pravidla vychází relevantní judikatura Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“), který v rozsudku ze dne 11. 6. 2009, č. j.: 9 Azs 5/2009-65, dospěl k následujícímu závěru: *„Hlavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího*

pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jenž může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí.“ V tomto rozsudku dále uvedl: „Institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním smyslem a účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení. Zpravidla se přitom může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času a jako takové lze připomenout zejména změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele, např. udělení azylu matce nezletilé žadatelky, jejíž žádost již byla pravomocně zamítnuta; k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2008, č. j. 9 Azs 14/2008-57.“ Zdůraznil současně, že věcné projednání opakované žádosti je výjimkou, „kterou je třeba vykládat restriktivně tak, aby byl respektován jeden ze základních principů rozhodování ve veřejném právu, a sice princip právní jistoty, jehož výrazem je i překážka věci pravomocně rozhodnuté.“ K tomu obdobně též rozsudek NSS ze dne 27. 6. 2019, č. j.: 6 Azs 15/2019-27.

25. Na tyto závěry navázal NSS v rozsudku ze dne 25. 4. 2018, č. j.: 6 Azs 60/2018-43, podle něhož za nové skutečnosti, na jejichž základě je možné věcně posoudit opakovanou žádost o mezinárodní ochranu, nelze považovat jakékoliv nové skutečnosti nebo zjištění, ale pouze takové, které by prima facie mohly mít dopad do hmotněprávního postavení žadatele. Seznal: „Obecně tedy žalovaný může řízení o opakované žádosti o mezinárodní ochranu zastavit proto, že se tvrze skutečnosti přímo netýkají žadatele nebo jsou na první pohled azylově irelevantní.“ Rozšířený senát NSS v rozsudku ze dne 6. 3. 2012, č. j.: 3 Azs 6/2011-96, uvedl: „Odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany“.
26. K věcnému posouzení opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany (tedy v situaci, kdy o první podané žádosti již bylo pravomocně rozhodnuto) lze přistoupit pouze za splnění určitých podmínek. Půjde zejména o posouzení, zda byly uvedeny skutečnosti nové ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu, které nemohl bez vlastního zavinění uvést v řízení předchozím (tedy zda mu takové okolnosti nebyly známy již v době řízení o první žádosti, případně nastaly objektivně až po skončení řízení o první žádosti). Podle § 25 písm. i) ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) tohoto zákona totiž žalovaný řízení zastaví, podal-li cizinec nepřípustnou žádost v tom smyslu, že v ní neuvedl nové azylově relevantní skutečnosti. V dané věci se tedy zabýval především otázkou, zda byly podmínky pro opakované věcné posouzení naplněny.
27. Žalobce při sdělení údajů uvedl jako důvod opakované žádosti určité činnosti směřující k X., dále zhoršující se bezpečnostní situaci v Rusku, obavu z mobilizace do války a obavu ze zatčení za X.
28. Soud k tomu uvádí, že aktivity X. byly uvedeny též v řízení o první žádosti (včetně týchž konkrétních X.), v němž byly i meritorně posouzeny. Nemohou tedy být novou

skutečností ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu. Lze souhlasit i s tvrzením žalovaného, že žalobce na zhoršující se bezpečnostní situaci poukázal velmi obecně, aniž uvedl, jak konkrétně by se jej měla dotknout. Ohledně obavy z mobilizace soud poznamenává, že byla vyhlášena na podzim roku 2022, tedy X. před podáním první žádosti, a byla mu tak jistě známa již v době řízení o ní. Je navíc obecně známo, že je mobilizace od podzimu roku 2022 považována za ukončenou a po žalovaném nelze požadovat predikci možné další mobilizace (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2024, č. j.: 1 Azs 253/2023-31). Tato skutečnost byla navíc opět potvrzena velmi povrchně, žalobce ani nesdělil, že by byly v tomto směru ruskými orgány vůči němu učiněny nějaké kroky a měl být skutečně povolán do války. Uvedl pouze, že je možné jej předvolat e-mailem.

29. Dále je třeba věnovat se otázce osobních údajů, které žalobce získal X. Lze souhlasit s žalovaným, že X. Žalobce však v této době (X.) do domovské země bez problému vycestoval a následně se vrátil zpět do Česka. V řízení o první žádosti navíc nebyla X., potvrzena, i když v tom žalobci objektivně nic nebránilo.
30. Na základě výše uvedeného tak lze uzavřít, že žalobce nepřednesl žádnou azylově relevantní skutečnost, kterou by bylo možné považovat za novou podle § 11a odst. 1 zákona o azylu. K tomu soud ještě s poukazem na výše citovanou judikaturu dodává, že institut opakované žádosti neslouží k doplňování žádosti předchozí, a nelze tedy obecně tvrdit, že nyní byla předestřena hlubší argumentace, aniž by současně k tomu byly uvedeny nějaké nové skutečnosti ve smyslu výše uvedeného ustanovení zákona o azylu. Soud závěrem poznamenává, že důvody zvláštního zřetele hodné ve smyslu § 11a odst. 4 zákona o azylu, pro něž by bylo možné posoudit žádost jako přípustnou, neshledal. Výhrada tak není důvodná.
31. Ohledně druhé námitky soud uvádí, že srovnání tvrzení uvedených v první a opakované žádosti a jejich vypořádání žalovaný zahrnul do odůvodnění napadeného rozhodnutí na s. 4-6, a to velmi podrobně. Zmínil, že některé skutečnosti již byly sděleny v prvním řízení (X.), a to takřka totožně, včetně X. Okolnosti, které byly uvedeny pouze v řízení o opakované žádosti, poté posoudil jako azylově irelevantní, a uspokojivě vysvětlil, jak k tomuto závěru došel. Zhodnocení žalobcových obav žalovaným lze tedy z odůvodnění rozhodnutí bez problému seznat, námitka proto není důvodná. V podrobnostech soud odkazuje na vypořádání prvního žalobního bodu výše.
32. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
33. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží. Žalovanému náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 29. července 2025

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce